

Република Србија
Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Број: 01-1551/1
12. 07. 2017. године

На основу члана 46. Правилника о условима, начину и поступку избора у звање наставника („Билтен Правног факултета у Нишу“ бр. 194/2013), декан Факултета даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештавају се заинтересовани да је извештај Комисије о пријављеним кандидатима за избор наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу јавно-правну научну област на Правном факултету у Нишу бр. 01-1551 примљен дана 12. 07. 2017. године, и да се до 21. 07. 2017. године исти налази у Библиотеци Факултета, а након тога у Рачунском центру Факултета.

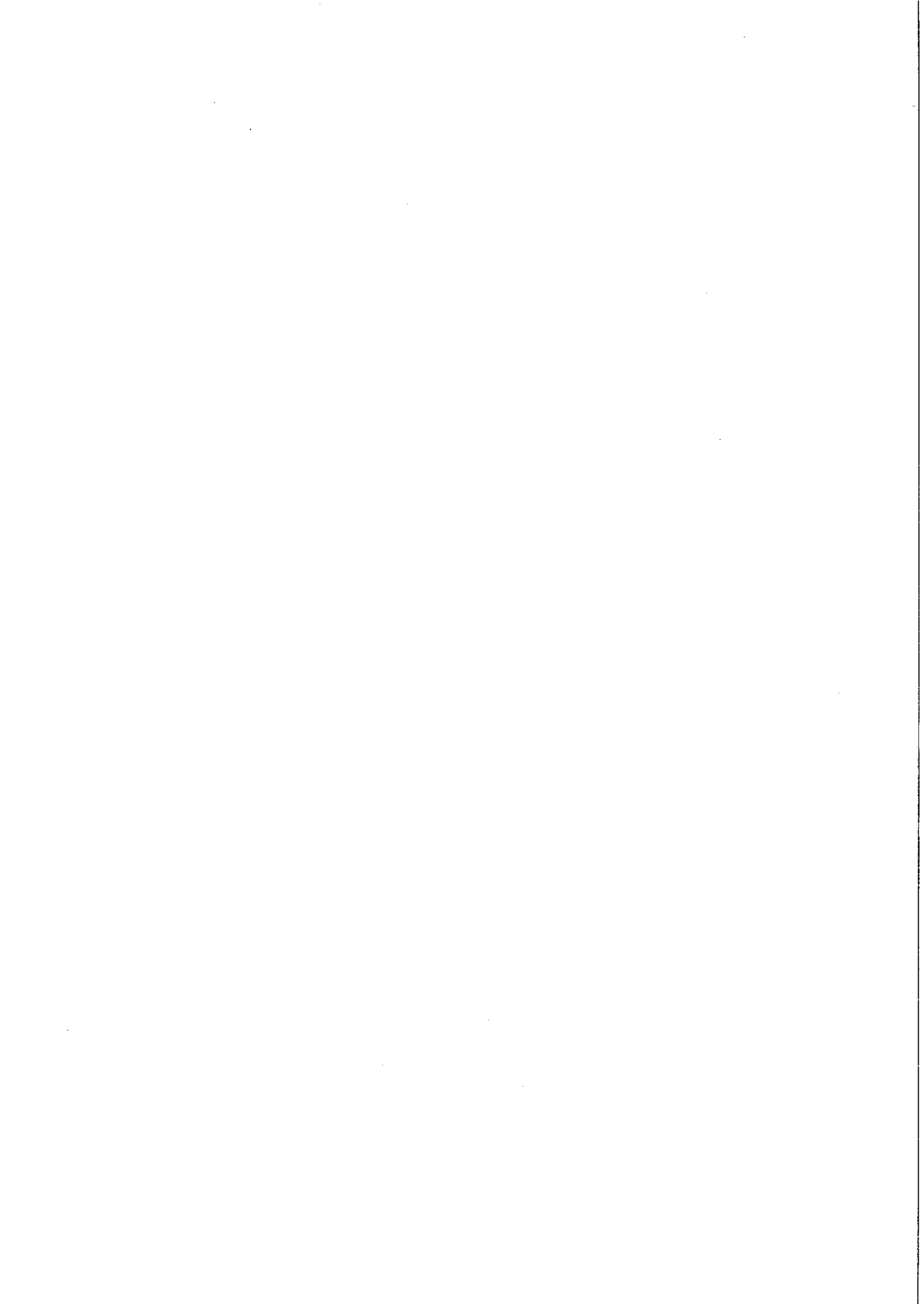
2. Извештај је доступан свим заинтересованим лицима у радно време Библиотеке, односно Рачунског центра у року од 30 (тридесет) дана од дана истицања овог обавештења на огласној табли Факултета и сајту Факултета.

3. Ово обавештење истаћи на огласној табли Факултета, а обавештење са извештајем доставити архиви и Библиотеци, односно Рачунском центру и истаћи на сајт Факултета.

ДЕКАН ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Саша Кнежевић

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ			
Број	18.07.2017.		
Општина			
01	1551		

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ

Одлуком Научно стручног већа за друштвене и хуманистичке науке Универзитета у Нишу бр. 8/18-01-004/17-022 од 29. 06. 2017. године, образована је Комисија за писање извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс за избор једног наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу Јавно-правну научну област, у саставу: проф. др Ирена Пејић, редовна професорка Правног факултета у Нишу, проф. др Драган Стојановић, редовни професор Правног факултета у Нишу и проф. др Оливера Вучић, редовна професорка Правног факултета у Београду. На основу прегледаног конкурсног материјала, поднетих докумената и радова кандидата, Комисија подноси Изборном већу Правног факултета Универзитета у Нишу следећи

ИЗВЕШТАЈ

І Подаци о Конкурсу

На Конкурс за избор једног наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу Јавно-правну научну област, објављеном у „Службеном гласнику Републике Србије“ бр. 59 од 16.06.2017. године, пријавила се др Маја Настић, доцент на Правном факултету Универзитета у Нишу, за предмет Уставно право, на Катедри за јавно-правне науке. Комисија је констатовала да је кандидаткиња поднела сва потребна документа, предвиђена релевантним прописима и Конкурсом.

ІІ Подаци о кандидаткињи

1. Основни биографски подаци

Др Маја Настић рођена је 28. 08. 1978. године у Лесковцу, где је завршила основну школу и гимназију. На Правном факултету Универзитета у Нишу дипломирала је 2002. године. У периоду од 2002. до 2004. године била је запослена у Општинском суду у Нишу у својству судијског приправника. Од 01. 09. 2004. године запослена је на Правном факултету у Нишу.

2. Стручна биографија

Основне студије-Маја Настић уписала је, као редовни студент, Правни факултет Универзитета у Нишу у школској 1997/1998. години. Дипломирала је 15. 04. 2002. године, са просечном оценом 9,87 као најбољи студент у својој генерацији. За постигнути успех у току студија награђена је Повељом Универзитета у Нишу и Повељом Скупштине града 2002. године. Добитник је стипендије норвешке Владе "За генерацију која обећава", као и стипендије Дуванске индустрије у Нишу.

Последипломске студије - Последипломске студије Маја Настић је уписала на Правном факултету у Нишу школске 2002/03 године на Смеру за грађанско право, а школске

2004/05 године решењем Декана Правног факултета у Нишу прешла је на Смер за уставно право. У току последипломских студија положила је испит из Методологије правних наука, израдила и успешно одбранила два семинарска рада: „Интерпелација и посланичко питање - инструменти контролне функције парламента” и „Права човека у Уставу Европске уније”. Усмени магистарски испит из одговарајуће групе предмета: Уставно право, Људска права, Европске институције, Парламентарно право и Уставно судство, положила је са одликом 10.10.2006. године. Магистарску тезу под насловом „Заштита изборног права - уставноправни аспект” обранила је са одликом 31.10.2008. године. Докторску дисертацију под насловом „Уставноправни основ примене Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у поступку пред националним уставним судовима” одбранила је са одликом 11.05.2012. године на Правном факултету у Нишу.

Избори у наставна и научна звања – Радни однос на Правном факултету у Нишу Маја Настић засновала је 01.09.2004. године у својству асистента-приправника за ужу јавно-правну област (наставни предмет: Уставно право). Одлуком Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу бр. 8/18-01-005/13-006 од 22.03. 2013. године изабрана је у звање доцент за ужу Јавно-правну научну област на Правном факултету Универзитета у Нишу.

Стручно усавршавање – У циљу научног и стручног усавршавања Маја Настић је похађала и активно учествовала у летњим школама и семинарима, организованим на домаћим и страним универзитетима. Похађала је Летњу школу *Teaching Law, Human Rights and Ethics* (у организацији Public Interest Law Institute (PILI) и Columbia Law School), која је одржана на Централном Европском Универзитету (CEU) у Будимпешти у периоду од 06.07.2009. до 11.07.2009. године, као и Летњу школу политичких наука, *South-East European Summer School in Political Science* (у организацији Универзитета у Нишу, Правни факултет и Филозофски факултет, и америчког Државног универзитета, Колец у Кортланду, *State University of New York, College at Cortland*), у периоду од 11.07.2005. до 21.07.2005. године. Осим тога, учествовала је у семинарима одржаним на Правном факултету Универзитета у Нишу: 1) „Наставне методе“, у оквиру USAID пројекта „Владавина права у Србији“, у организацији Националног центра за државне судове (26.05.2005); 2) „Ново медијско право Србије“, у организацији Центра за унапређење правних студија и Фондације Конрад Аденауер (5.10.2007); 3) „Активно учење и стандарди родне равноправности“, у организацији Женског истраживачког центра за едукацију и комуникацију (14.03. - 16.03.2007). У оквиру пројекта *TEMPUS (POGESTEI) –Post Graduate Studies for European Integration at the Faculties of Law at the Universities of Belgrade, Niš and Novi Sad*, боравила је од 12. до 19. маја 2008. године на *Europa-Universität Viadrina, Faknfurt/O.* у Немачкој. У оквиру пројекта "Cluster of Excellence in the European and International Law" реализовала је студијски боравак на Europa Institut Saarland University у Немачкој, у периоду од 8. до 15. новембра 2016. године. У оквиру *Erasmus+ project Enhancement of HE Research Potential Contributing to Further Growth of the WB region*, учествовала на семинарима „Mapping HR management strategies at EU Universities” и „Seminar on soft skills and entrepreneurship”, који су одржани на Политехничком Универзитету у Торину 2016. и 2017. године. Успешно је похађала и положила обуку из области: „Научене лекције FP7&СIP програма Европске комисије: кооперација, идеје, људи, капацитети и очекивања са хоризонта 2020”, „Info session about EU programmes and funds”, „Финансирање истраживачко развојних пројеката из средстава Европске уније”.

Наставно-научни рад – Почев од школске 2004/05 године Маја Настић самостално изводи вежбе, консултације и колоквијуме из предмета Уставно право. Према Студијском програму основних академских студија права (2008) изводила је вежбе из предмета Уставно право, Људска права, Уставно судство и Парламентарно право. Одлуком Наставно-научног већа у шк. 2016/2017 и 2017/2018 години распоређена је за извођење наставе на следећим предметима: Уставно право, Изборно право и Уставно судство на основним академским студијама; Уставна заштита људских права и Парламентарно право на мастер академским студијама, као и Уставно право и Људска права на докторским академским студијама права.

Учешће на пројектима

1. Учесник на пројекту Erasmus+ No. 561586-EPP-1-2015-1-RS-EPPKA2-CBHE-IPEnhancement of HE Research Potential Contributing to Further Growth of the WB region (Re@WBC);
2. учесник на пројекту SEE EU Cluster of Excellence in European and International Law (within the framework of the DAAD funded programme „Strategic Partnership and Thematic Networks”, 2015-2018);
3. учешће на пројекту „Заштита људских и мањинских права у европском правном простору” бр. 179046, који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја (2011-2016);
4. учешће на пројекту „Пристап правосуђу-инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије (2006-2010)”, који је финансирало Министарство науке и заштите животне средине;
5. учешће на пројекту „Усклађивање права Србије са правом Европске уније”, који финансира Правни факултет у Нишу (2013-2018).

III ОБЈАВЉЕНИ РАДОВИ

3. 1. Монографије и чланци до избора у звање доцент

1. Настић, М. (2008). *Заштита изборног права: уставноправни аспект* (магистарска теза), Ниш: Правни факултет.
2. Настић, М. (2012). *Уставноправни основ примене Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у поступку пред националним уставним судовима*, (докторска дисертација), Ниш: Правни факултет.
3. Настић, М. (2005). Парламентарна питања као инструмент контролне функције Парламента, У: *Правни живот* (тематски број: Право и универзалне вредности), Београд, Удружење правника Србије, том 4, бр. 12, 1061-1069.
4. Настић, М. (2005). Повеља о основним правима и Европска конвенција у Уставу Европске уније, У: *Европско законодавство*, Београд, Институт за међународну политику и привреду, 64-67.
5. Настић, М. (2006). Права човека у Уставу Европске уније. У: *Међународни проблеми*, Београд, Институт за међународну политику и привреду, 104-107.

6. Настић, М. (2007). Европски стандарди политичке представљености мањина. У: *Правни живот* (тематски број: Право и слобода), Београд, Удружење правника Србије, 14, 717-730.
7. Настић, М. (2007). Функционисање грађанског браниоца: пример града Ниша, У: *Пристап правосуђу-инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије*, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 23-56.
8. Настић, М. (2007). Право на непристрастан и независан суд у контексту решавања изборних спорова, У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*. 50. 171-189.
9. Настић, М. (2008). Приказ пресуде Европског суда за људска права-Case of Aziz v. Сургус, У: *Пристап правосуђу инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије*, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 457-469.
10. Настић, М. (2008). Усклађеност домаћег права са стандардима Европског суда за људска права. У: *Правни живот* (тематски број: Право и међународне интеграције). 14. 863-878.
11. Настић, М. (2009). Улога Европског суда за људска права и домаћих уставних судова у заштити људских права. У: *Правни живот* (тематски број: Право и време), Београд, Удружење правника Србије, 14. 933-948.
12. Nastić, М. (2009). The Importance of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms in Constitutional Law and the Constitutional System of the Republic of Serbia. *Facta Universitatis. Series Law and Politics*. Niš, Univerzitet. No. 1. 31-43.
13. Настић, М. (2009). Уставна жалба због повреде права на суђење у разумном року у пракси Уставног суда Србије. У: *Пристап правосуђу - инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије*, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, књ. 3. 105-124.
14. Настић, М. (2009). Уставно-правни значај Европске конвенције у правном систему Републике Србије. У: *Право Републике Србије и право Европске уније-стање и перспективе*. Ниш-Правни факултет, Центар за публикације. 497-520.
15. Настић, М. (2009). Могућности ограничења основних права и слобода у Европској конвенцији за заштиту људских права и основних слобода и Уставу Србије. У: *Пристап правосуђу-инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије*, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, књ. 5. 59-86.
16. Настић, М. (2010). Превентивна контрола уставности-упоредна искуства и могућност примене у Уставу Србије. У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*. 12. 153-174.
17. Настић, М. (2010). Принцип пропорционалности у пракси уставних судова и Европског суда за људска права. У: *Правни живот* (тематски број: Право и простор), Београд: Удружење правника Србије. Бр. 12. 973-986.
18. Настић, М. (2011). Уставно регулисање права на здраву животну средину. У: *Екологија и право* (тематски зборник), ур. Предраг Димитријевић, Наташа Стојановић, Ниш: Центар за публикације. 209-224.
19. Настић, М. (2011). Заштита изборног права. У: *Препоруке за измену изборног законодавства у Србији*, Београд: National Democratic Institute for International Affairs. 51-64.

20. Настић, М. (2011). Заштита људских права у Уставу Републике Србије", у *Устав Републике Србије - пет година после (2006-2011)*, Зборник радова Правног факултета у Нишу и Правног факултета у Крагујевцу, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 225-244.
21. Настић, М (2012). Законодавни референдум као облик непосредног учествовања грађана у законодавном поступку, у *Парламентарна пракса: уводни реферати, чланци и прилози о унапређивању квалитета законодавног поступка са тежиштем на иницијативи грађана, јавном слушању и јавној расправи*, Стручни часопис, бр. 2 (ур. Маријана Пајванчић, Александра Поповић), Београд: Фондација Конрад Аденауер, 77-91.

3. 2. Монографије и чланци објављени након избора у звање доцент

1. Настић, М. (2014) „Примена Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у поступку пред националним уставним судовима”, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2014. стр. 291. ИСБН 978-86-7148-179-3
(М 42)
2. Настић, М. (2017). „Правни принципи изборног система”, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2017. стр. 226. ИСБН 978-86-7148-232-5
(М 42)
3. Зборник сажетака/Међународна научна конференција *Глобализација и право*, Ниш, 21-22. Април 2017, гл. и одговорни уредници Саша Кнежевић, Маја Настић; Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2017. стр. 240. ИСБН 978-86-7148-233-2
(М 36)
4. Настић, М. (2013). Однос Уставног суда и редовних судова-коментар одлуке Уставног суда Републике Србије. У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*. 65. 373-388.
(М 51)
5. Симоновић, И. Настић, М. (2012). Уставно и грађанскоправне последице одлуке Уставног суда Србије о несагласности са Уставом обрачуна затезне камате комфорном методом. У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*. 62. 377-400.
(М 52)
6. Настић, М. (2012). Компаративна анализа европског и система заштите људских права у поступку по уставној жалби. У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*. 63. 243-260.
(М 52).
7. Настић, М. (2013). Заштита изборног права у поступку пред Уставним судом Србије. У: *НБП: наука, безбедност, полиција*. 3. 123-139.
(М 51)
8. Настић, М. (2014). Изборна правила у Србији и европски стандарди: опште право гласа. У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*. 68. 187-206.
(М 51)
9. Настић, М (2014). Критеријуми слободних и поштених избора-међународни стандарди и Србија. У: *Правни живот* (тематски број: Право и начело савесности и поштења). Београд, Удружење правника Србије. 12. 663-678.
(М 51)

10. Настић, М. (2014). Статус међународних уговора у уставном систему Србије. У: *Право и политика*. 2. 123-140. (М 61)
11. Настић, М. (2014). Изборни спорови-однос Уставног и Управног суда. У: *Свеске за јавно право -Blätter für Öffentliches Recht*. Сарајево: Центар за јавно право.18.66-74.
12. Nastić, М. (2015). Constitutional review of international agreements: comparative law perspective. U: *Facta Universitatis. Series: Law and Politics*. 1. 59-72. (М 53)
13. Настић, М. (2015). Изборно право особа са инвалидитетом. У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*. 70. 137-155. (М 51)
14. Настић, М. (2015). Изборни спорови-институционални механизми за решавање. У: *Правни живот* (тематски број: Право и аутономија личности. 12. 577-594. (М 51)
15. Настић, М. (2015). Допуштена ограничења у погледу остваривања општег бирачког права. У: *Реформа изборног система у Србији* (ур. Един Шарчевић). Сарајево: Фондација Центар за јавно право. 169-198. (М 61)
16. Nastić, М. (2015). ECHR and National Constitutional Courts. U: *Zbornik radova Pravnog fakulteta u Nišu*. 71.203-220. (М 51).
17. Настић, М. (2015). Остваривање изборног права припадника националних мањина.У: *Религија, политика, право* (тематски зборник радова) (ур. Јован Ђирић, et. al), Београд: Институт за упоредно право. 571-585. (М 63)
18. Настић, М. (2015). Правни положај посланика према Уставу Краљевине Србије од 1888. године. У: *Устав Краљевине Србије од 1888-125 година од доношења* (Зборник радова са научног скупа), (ур. Владан Петров et.al), Београд, Правни факултет. 201-215. (М 63)
19. Nastić, М. (2016). Judicial control over elections. U: *Legal, social and political control in national, international and EU Law* (collection of papers). (Eds. Miroslav Lazić, Saša Knežević). Niš: Faculty of Law. 165-178. (М 33)
20. Настић, М: (2016). Територијална представљеност: најслабија карика изборног система Србије. У: *Српска политичка мисао*. 3. 301-316. (М 24)
21. Nastić, М. (2016). Parliamentary oversight of security system: the case of Serbia. U: *Међународни научни скуп Дани Арчибалда Рајса: тематски зборник радова међународног значаја*. Београд: Криминалистичко-полицијска академија. 188-196. (М 33)
22. Настић, М. (2017). Опште бирачко право у ери глобализације. У: *Зборник сажетака/међународна научна конференција Глобализација и право*, Ниш, 21-22. април 2017. Ниш:Центар за публикације. 20-21. (М 34)

3.3. Приказ радова објављених после избора у звање доцент

У Извештају је наведена целокупна библиографија др Маје Настић, али како су радови, објављени до избора у звање доцент, били оцењени приликом њеног ранијег избора, то ће бити посебно анализирани само радови објављени после избора у звање доцент.

- 1) Настић, М. (2014). *Примена Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у поступку пред националним уставним судовима*, Ниш: Центар за публикације Правног факултета,стр.295. ИСБН 978-86-7148-179-3 (М 42)

Монографија је публикована докторска дисертација, одбрањена на Правном факултету у Нишу 2012. године. С обзиром да је дисертација била предмет анализе приликом избора у звање доцент, у овом извештају се о њој не излаже посебно.

- 2) Настић, М. (2017). *Правни принципи изборног система*, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, стр. 226. ИСБН 978-86-7148-232-5 (М 42)

Правни принципи изборног система је студија монографског типа која се бави истраживањем основних правних принципа на којима почивају избори и који одликују изборе, а који су током времена потпуно изграђивани и обликовани у компаративној пракси, пре свега европских држава, али и у међународним документима. Као темељне правне принципе изборног система, који представљају заједничке имениоце сваког изборног система јер суштински одликују сваки изборни систем, ауторка је издвојила: принцип општег бирачког права, принцип једнаког бирачког права, принцип тајног гласања, принцип слободног гласања, принцип непосредног гласања. Кроз ове принципе преламају се основни елементи изборног система: изборно право, изборне јединице, изборне формуле, начин гласања, изборна правда. Методолошки приступ основним правним принципима изборних система карактерише анализа ових принципа у контексту међународних правних стандарда, као и компаративне легислативе и изборне праксе држава традиционалне демократије, али и новоуспостављених демократија Источне Европе, са посебним акцентом на Србију.

Монографска студија је систематизована у девет глава. У оквиру прве главе обрађена су следећа поглавља: 1) Избори и демократија, 2) Изборни систем, 3) Принципи изборног система. Полазећи од значаја и функције избора у демократском друштву, наглашен је њихов системски карактер. Изборни систем посматра се као део уставног и политичког система сваке демократске државе.

Разматрање правних принципа изборног система започето је приказом општег права гласа у историјском концепту, а потом и компаративном анализом услова за њихово остваривање. Следеће правно начело, једнако бирачко право, значајно је у модерној држави јер правила политичке игре стварају нове услове за постављање одређених ограничења, која нису *stricto sensu* правне природе. Отуда се посебна пажња посвећује прикривеним или фактичким облицима неједнакости грађана у остваривању бирачког права, са нарочитим акцентом на изборну географију, односно креирање изборних јединица. Једнакост бирачког права сагледана је и кроз лепезу афирмативних акција које се предузимају у циљу достизања једнакости мањинских група. У четвртм делу, анализира се начело слободног изражавања воље бирача. Слобода избора одражава се директно на квалитет изборног процеса, али и изборног система, који се управо на основу ове одреднице могу одредити као компететивни, семикомпететивни и некомпететивни. Питање јавних/тајних избора може бити само предмет разматрања кроз историјску ретроспективу јер, без икакве дилеме, начело тајности је у функцији слободе изражавања. У овом делу приказана су позитивноправна решења о условима који обезбеђују тајност избора, првенствено начин гласања и мере које се предузимају да би се то остварило. Такође, питање непосредних или посредних избора је, у истој мери као и претходно, расветљено кроз правну праксу, а све са циљем остваривања слободне воље бирача без било каквог утицаја и без посредника. Отуда је опредељење за непосредне изборе јасно, а могућност удаљавања бирача од изабраних представника постоји и она је рефлексивна

савремених изборних метода, о чему законодавац мора водити рачуна када уређује поједине фазе изборног процеса. У последњем одељку ауторка се методолошки определила за спајање начела изборне правде и решавања изборних спорова, јер их сматра једнако важним за финализирање изборног процеса. Заиста, прокламација правних начела неће обезбедити функционисање правне државе, нити осећај изборне правде код самих грађана, уколико не постоји адекватан и разрађен механизам за решавање изборних спорова, а нарочито правни инструментариј за заштиту изборних права грађана у свим фазама изборног процеса.

- 3) Зборник сажетака/Међународна научна конференција *Глобализација и право*, Ниш, 21-22. април 2017, гл. и одговорни уредници Саша Кнежевић, Маја Настић; Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2017. стр. 240. ИСБН 978-86-7148-233-2 (М 36)

Коуредник зборника сажетака Међународне научне конференције „Глобализација и право” која је одржана 21.-22. априла 2017. на Правном факултету у Нишу, на којој је излагало стотину иностраних и домаћих стручњака. Рад Конференције организован је на пленарној седници и у оквиру посебних сесија: јавноправна, кривичноправна, грађанскоправна, трговинско-економска и мултидисциплинарна сесија. Радни језици Конференције били су енглески и српски. У току је припрема за публикавање Зборника радова са конференције.

- 4) Настић, М. (2013). Однос Уставног суда и редовних судова-коментар одлуке Уставног суда Републике Србије. У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*. 65. 373-388. (М 51)

У раду је анализирана Одлука Уставног суда Србије, којом је утврђено да одредбе Закона о Уставном суду, којим су од поништавања у поступку по уставној жалби изузете судске одлуке, нису у сагласности са Уставом. Након објављивања Одлуке у Службеном гласнику Републике Србије, Уставном суду су „враћена” овлашћења која је имао у односу на судске одлуке у поступку по уставној жалби, почев од 2007. године. Тиме је поново отворено питање односа уставног суда и редовног суда, односно да ли се таквим поступањем Уставни суд Србије доводи у позицију супер-апелационог суда, што је и централа тема рада. Ауторка наглашава да Уставни суд не може својим поступањем да замени рад редовних судова, чије поступање је у функцији редовне, сталне заштите људских права. Уставна жалба изјављена пред Уставним судом је у функцији „ексклузивне” заштите људских права и само у изузетним случајевима може водити поништавањау судских одлука. Осим тога, ни Уставни суд није „врховни” заштитник људских права, јер и његове одлуке подлежу контроли Европског суда за људска права.

- 5) Симоновић, И. Настић, М. (2012). Уставне и грађанскоправне последице одлуке Уставног суда Србије о несагласности са Уставом обрачуна затезне камате комфорном методом. У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*. 62. 377-400. (М 52)

Рад је посвећен анализи уставних и грађанскправних последица одлуке Уставног суда о несагласности са Уставом обрачуна затезне камате конформним методом и подељен је у два дела. У првом делу разматра се временско дејство ове одлуке са аспекта правила

уставног права и испитује се могућност да оно, поред укидајућег, под одређеним условима буде и поништавајуће, обухватајући правноснажно или коначно решене правне односе. У другом делу ауторке полазе од става да дејство ове одлуке може бити поништавајуће и ретроактивно, па потом испитују правни положај дужника чија је доцња наступила пре објављивања одлуке Уставног суда у „Службеном гласнику РС”.

- 6) Настић, М. (2012). Компаративна анализа европског и система заштите људских права у поступку по уставној жалби. У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*. 63. 243-260. (М 52)

У раду су анализирани сличности и разлике два система заштите људских права. Један је европски, заснован је на Европској конвенцији за заштиту људских права и основних слобода, и функционише на наднационалном нивоу. Овај систем покреће се подношењем представки Европском суду за људска права. Други систем функционише на националном нивоу, базира се на Уставу као темељном документу, а реализује се подношењем уставне жалбе уставном суду. Одлучивање националног уставног суда по уставној жалби је специфична тачка везивања која повезује поменута два система, јер се уставна жалба појављује као последње правно средство које треба искористити пре обраћања Европском суду. Компаративна анализа два система базирана је на основним елементима њихових правозаштитних средстава, односно према томе ко је легитимисан за подношење уставне жалбе/представке, шта може бити предмет уставне жалбе/представке, који су услови прихватљивости и какво је дејство пресуде надлежног суда. Најизразитије разлике у анализи два система уочавају се у погледу дејства одлуке која се доноси поводом датог правозаштитног средстава. У оба случаја можемо говорити о *inter partes* дејству. Међутим, пресуда Европског суда је суштински деклараторне природе и њоме се не могу поништавати одлуке националних судова и других органа. Одлуке уставних судова, по правилу, имају касаторно дејство.

- 7) Настић, М. (2013). Заштита изборног права у поступку пред Уставним судом Србије. У: *НБП: наука, безбедност, полиција*. 3. 123-139. (М 51)

Предмет овог рада је заштита изборног права, која се остварује у поступку пред уставним судом, а имајући у виду специфичност и вишедимензионалност овог права. У првом делу рада, разматрају се институционалне гаранције заштите изборног права, са посебним освртом на улогу уставног суда у репрезентативним упоредним системима. Уставни судови могу на више начина бити укључени у поступак заштите изборног права. Та заштита не мора да се везује за тренутак избора, већ може да има континуирани карактер, али поводом избора добија шири смисао и значај. У другом делу, заштита изборног права посматра се у поступку пред Уставним судом Србије. Улога Уставног суда посматра се код решавања изборних спорова, уставних спорова, одлучивања по уставној жалби и жалби на одлуку о потврђивању мандата.

- 8) Настић, М. (2014). Изборна правила у Србији и европски стандарди: опште право гласа. У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*. 68. 187-206. (М 51)

Предмет овог рада јесте остваривање принципа општег права гласа у изборном праву Србије и његова усаглашеност са европским изборним стандардима. У оквиру европских изборних стандарда посматране су одредбе Европске конвенције за заштиту људских

права и основних слобода (чл.3 Протокол бр. 19, Документи ОЕБС-а, превнствено Критеријуми из Копенхагена), као и Кодекс добре праксе у изборним стварима, који је усвојила Венецијанска комисија. Право гласа као право појединца да бира и да буде биран у нашем систему подлеже органичењима која су у смислу европских стандарда прихватљива. То су: старосна доб, држављанство и пребивалиште. Међутим, наше изборно законодавство не препознаје могућност да странци, који су интегрисани у локалним срединама, буду укључени у изборни процес, бар на локалном нивоу. Полазећи од тога да опште право гласа може бити остварено уколико је обезбеђена ажурност у вођењу бирачке евиденције, посебна пажња посвећена је решењима садржаним у Закону о јединственом бирачком списку. Недостаци постојећег изборног законодавства, међутим, по схватању ауторке и даље долазе до изражаја у фази кандидовања представника. Увођење затворених листа је представљало први корак ка јачању везе између грађана и кандидата, али се са тим мора наставити. Иако се европски изборни стандарди баве тим питањем само на нивоу принципа, решења у националном законодавству треба да буду детаљнија и да креирају амбијент у коме ће бирачи моћи да активно учествују у кандидовању представника.

- 9) Настић, М. (2014). Критеријуми слободних и поштених избора-међународни стандарди и Србија. У: *Правни живот* (тематски број: Право и начело савесности и поштења). Београд, Удружење правника Србије. 12. 663-678. (М 51)

Полазећи од тога да једино демократски избори могу дати легитимност политичкој власти, у раду се наглашава значај одржавања слободних и поштених избора. Сагледавање избора у било којој држави, у смислу њихове оцене да ли су слободни и поштени, подразумева да се морају узети у обзир сви аспекти изборног процеса, као и да се изборни систем мора посматрати у склопу политичког контекста у коме се одиграва. Ауторка указује да избори у Србији дуго нису могли да понесу епитет слободних и поштених избора, бар на онај начин како су они окарактерисани у правној теорији и утицајним међународним документима. Посебан проблем представљало је неповољно окружење у коме су се избори спроводили. Тек последњих година, са поправљањем општег амбијента у коме се избори одржавају, праћених одговарајућим изменама изборног законодавства, јасним дистанцирањем судства од осталих грана власти, стварају се услови у којима се могу одржавати демократски избори. Иако нису ослобођени свих недостатака, за изборе у Србији можемо рећи да су испунили стандард слободних и поштених избора. Међутим, кључно је у наредним периодима, у околностима неизбежне и целовите измене изборног законодавства, задржати критеријуме слободних и поштених избора.

- 10) Настић, М. (2014). Статус међународних уговора у уставном систему Србије. У: *Право и политика*. 2. 123-140. (М 61)

Статус међународних уговора у унутрашњем систему Републике Србије регулисан је Уставом (2006), који стоји на основама монистичке концепције о односу унутрашњег и међународног права, прихватајући примат међународног права. Ауторка указује да Устав Србије припада групи устава који не одређују само статус међународних уговора, већ третирају и статус општеприхваћених правила међународног права; као и да је уставна терминологија која се односи на међународне изворе права недоследна, иако су решења суштински добра. Ауторка је става да превентивна контрола уставности треба да буде задржана, пре свега, у односу на међународне уговоре. Устав Србије не садржи

интегративну клаузулу, те се о односу према праву ЕУ може се закључивати само у односу на постојеће одредбе о односу унутрашњег и међународног права.

11) Настић, М. (2014). Изборни спорови-однос Уставног и Управног суда. У: *Свеске за јавно право - Blätter für Öffentliches Recht*. – Сарајево: Центар за јавно право. 18. 66-74.

У раду ауторка, након уводних напомена, представља општа правила за решавање изборних спорова. Након тога, фокус ауторке је на решавању изборних спорова у Србији и односу Управног и Уставног суда. Решавање изборних спорова у Србији било је, и може се рећи остало, једно од врло актуелних питања. Досадашња искуства говоре да су изборни спорови неминовно саставни део сваког изборног процеса, али да постојећи механизам њиховог решавања није увек давао очекиване резултате. Важно питање на које ауторка настоји да пружи одговор је: да ли укључивање Управног суда, као суда посебне надлежности који долази на место Врховног суда, значи формалну промену или је реч о суштинској измени у систему решавања изборних спорова.

12) Nastić, M. (2015). Constitutional review of international agreements: comparative law perspective. U: *Facta Universitatis*. Series: Law and Politics. 1. 59-72. (M 53)

Супремација устава и његово позиционирање као највишег и врховног закона потврђује се установљавањем посебних поступака у којима ће бити обезбеђен приоритет устава. Један од таквих органа је уставни суд. Решавање уставних спорова о уставности нормативних аката је најважнија надлежност уставних судова. Имајући у виду да међународни уговори ратификацијом постају део јединственог унутрашњег правног поретка, поставља се питање да ли међународни уговори могу бити основ и предмет контроле. Посматрајући наведено питање из упоредне уставне перспективе, ауторка даје потврдан одговор. Контрола уставности међународних уговора садржана је у многим уставним актима. Међутим, уколико није изричито утврђена као надлежност уставних судова може се спроводити на основу постојећих прописа о надлежности оих органа. Када је реч о Уставу Србије (2006), ауторка наглашава да је то први пут да се експлицитном нормом утврђена надлежност Уставног суда да одлучује о уставности међународних уговора. Поступак оцене уставности је изворно постављен као накнадни, али постоји могућност превентивне контроле.

13) Настић, М. (2015). Изборно право особа са инвалидитетом. У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*. 70. 137-155. (M 51)

Принцип једнаког права гласа, као један од елементарних принципа изборног система, подразумева да изборни процес треба свим грађанима да обезбеди да се њихови гласови једнако узимају у обзир. У контексту остваривања прокламоване једнакости у раду се посебна пажња посвећује остваривању изборног права особа са инвалидитетом. Имајући у виду сложену природу изборног права, ауторка наглашава да је неопходно да изборни процес у сваком од његових аспеката буде прилагођен особама са инвалидитетом. Полазну основу у раду представљају релевантни међународни документи. Такав приступ допуњује се решењима у упоредном праву. Посебну пажњу ауторка усмерава ка решењима која постоје на националном нивоу, са циљем да се укаже на могуће недостатке и евентуална прилагођавања са међународним стандардима.

14) Настић, М. (2015). Изборни спорови-институционални механизми за решавање. У: *Правни живот* (тематски број: Право и аутономија личности). 12. 577-594. (М 51)

Полазећи од тога да делотворан изборни систем мора да укључује и адекватан систем за решавање изборних спорова, ауторка указује да је развијање добро организованог система за брзо испитивање жалби кључно за остваривање изборне правде и успешно решавање изборних спорова. Систем изборне правде може да буде опредељен као судски или пак уставносудски, уз могуће ангажовање изборне администрације и парламента. Решавање изборних спорова у правном систему Републике Србије поверено је двома високим правосудним институцијама: Управном суду и Уставном суду. Укључивање Управног суда у решавање ових спорова подразумева извесну специјализацију овог суда, који је у стању да изборни процес води на компетентан начин и у коме не сме бити места за политичке и друге утицаје. Уставни суд је задужен за решавање изборних спорова, који нису у надлежности Управног суда, чиме је како ауторка наглашава реч о „паралелним” надлежностима. Међутим, одлучивање Уставног суда по уставним жалбама због повреде изборног права, како указује ауторка ствара другачију перспективу односа два суда и доводи Уставни суд у позицију да преиспитује ставове Управног суда, уз могућност поништавања његових одлука. Оваква позиција Уставног суда не треба да буде протумачена у смислу деградације функције Управног суда у решавању изборних спорова. Поступање Уставног суда представља „надоградњу” у заштити изборног права и у функцији је „ексклузивне” заштите изборног права као Уставом гарантованог права. Овако утврђени механизам решавања изборних спорова, закључује ауторка, генерално је у складу са ОЕБС-овим опредељењима и међународном добром праксом.

15) Настић, М. (2015). Допуштена ограничења у погледу остваривања општег бирачког права. У: *Реформа изборног система у Србији* (ур. Един Шарчевић). Сарајево: Фондација Центар за јавно право. 169-198. (М 61)

У фокусу овог рада је остваривање општег бирачког права, као кључног елемента савремених демократија, и ограничења која се могу сматрати допуштеним. Иако је опште бирачко право уведено још половином прошлог века, последњих година приступна су флексибилнија схватања „класичних” услова за његово стицање, што доприноси његовој истинској универзалности и повећава обухват становништва општим бирачким правом. У којој мери ће гаранције општег права гласа, садржане у Уставу или изборном законодавству бити остварене, често и у значајној мери зависи од прописа која су садржана у другим гранама права. Ауторка указује на услове остваривања општег права гласа у правном систему Републике Србије и неопходне измене које морају бити уведене у циљу усклађивања са европским стандардима.

16) Nastić, M. (2015). ECHR and National Constitutional Courts. U: *Zbornik radova Pravnog fakulteta u Nišu*. 71.203-220. (M 51).

Полазећи од тога да најразвијенији међународни систем заштите људских права регионалног карактера данас функционише у оквиру Савета Европе и под окриљем Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, ауторка указује да Конвенција несумњиво задире у област која је традиционално резервисана за уставно право, представљајући својеврсну спону унутрашњег и међународног права. Тиме, Европска конвенција може да понесе епитет уставног инструмента европског јавног

поретка, како је то и указао Европски суд за људска права у својој пракси. Осим тога, Европска конвенција налази своју примену у поступку пред националним уставним судовима. Ослањањем на Конвенцију, ауторка указује на могућност да уставни судови ојачају свој ауторитет на унутрашњем плану. Примена Европске конвенције у националним уставним системима, без обзира на специфичности уставних решења и разрађених механизма правне заштите, довела је до тога да овај међународноправни акт превазиђе обележја обичног међународног уговора заснованог на реципроцитету и да добије обележје нормативног акта и уставни значај у разумевању основних људских права у унутрашњем систему.

17) Настић, М. (2015). Остваривање изборног права припадника националних мањина. У: *Религија, политика, право* (тематски зборник радова), (ур. Јован Ђирић, et. al), Београд: Институт за упоредно право. 571-585. (М 63)

У контексту остваривања једнаког бирачког права, у раду се анализира положај припадника националних мањина, односно у којој мери је њима омогућено уживање изборног права, а самим тим и учешће у јавном и политичком животу. Ауторка најпре посматра изборна права припадника националних мањина са међународноправног аспекта, указујући на посебан допринос које су имале препоруке и документа усвојена у оквиру ОЕБС-а, првенствено Препоруке из Лунда о делотворном учешћу мањина у јавном животу. Правни положај припадника мањина, са аспекта гаранција у погледу остваривања изборног права, посматран је кроз релевантна решења у упоредним системима (Немачка, Француска, постсоцијалистичке државе). У раду, ауторка посебно анализира могућности за остваривање изборног права припадника мањина у Србији и њихову компатибилност са међународним стандардима.

18) Настић, М. (2015). Правни положај посланика према Уставу Краљевине Србије од 1888. године. У: *Устав Краљевине Србије од 1888-125 година од доношења* (зборник радова са научног скупа), (ур. Владан Петров et.al), Београд. Правни факултет. 201-215. (М 63)

Парламентарни систем и посебан положај који је Народна скупштина добила у овом систему доношњем Устава (1888) посматран је из угла народних посланика, полазећи од тога да правни положај посланика обликује парламентарни живот сваке земље. Анализа правног положаја посланика обухвата стицање и престанак мандата, природу мандата, његову заштиту, односно парламентарни имунитет, парламентарну инкомпатибилност и парламентарне индемнитете, те права и дужности народних посланика. Корпус права и привилегија, који је признат посланицима под Уставом (1888), у великој мери одговара савременим решењима парламентарног права. Међутим, парламентарна слика тада и данас значајно се разликују, указује ауторка; парламентарне „нарави“ су промењене под притиском промена у свим сегментима друштвено-политичког живота, а то се неминовно одржава и на положај посланика. Партијска припадност, која је тада била у повоју, данас је потпуно „обузела“ посланичку функцију и представља и терет и благослов за посланика.

19) Nastić, M. (2016). Judicial control over elections. U: *Legal, social and political control in national, international and EU Law* (collection of papers). (Eds. Miroslav Lazić, Saša Knežević). Niš: Faculty of Law. 165-178. (М 33)

Имајући у виду значај и функцију избора у савременој демократији, неопходно је да они буду организовани поштовањем одговарајућих правних правила. Полазећи од масовног карактера избора, што подразумева активно учествовање бирачке популација, као и пратећу политичку напетост поводом неизвесног исхода, контрола избора је више него неопходна. Како изборне активности започињу расписивањем избора од стране надлежног државног органа, а завршавају се верификацијом мандата, потреба за њиховом контролом постоји у читавом том периоду. То подразумева и ангажовање више различитих „контролора”, попут изборних комисија, судова, парламента, као и цивилног друштва. У фокусу рада је контрола коју спроводе судови, првенствено редовни судови. Имајући у виду да је у Србији често изостајала ефикасна контрола изборног поступка, као и да су „контролори” томе сами доприносили, ауторка анализира како је ова контрола постављена данас и како функционише. Посебно је истакнута улога Управног суда, који се појављује као централни контролор свих избора. Нека од питања на које ауторка настоји да пружи одговоре јесу: да ли је Управни суд адекватно одговорио на постављени задатак, да ли су уочени недостаци у раду, а посебно какав је однос према Уставном суду, који има супсидијарну улогу у контроли избора?

20) Настић, М. (2016). Територијална представљеност: најслабија карика изборног система Србије. У: *Српска политичка мисао*. 3. 301-316. (М 24)

У фокусу рада је територијална представљеност, која се размтра у смислу расподеле места у парламенту и удела популације која настањује одређени простор. Територијалну представљеност ауторка посматра из перспективе различитих изборних система, а посебно у случају када је читава држава једна изборна јединица, какав је случај у Србији. Полазиште ауторке је да територијална представљеност утиче на контекст доношења одлука носиоца извршне и законодавне власти, односно да лоша територијална представљеност може поризвести низ негативних последица. Имајући у виду у којој мери је ова компонента маргинализована у нашем изборном систему, ауторка даје предлоге за измену изборних правила, како би се остварили услови за побољшање територијалне представљености у нашем систему.

21) Nastić, M. (2016). Parliamentary oversight of security system: the case of Serbia. U: *Međunarodni naučni skup Dani Arčibalda Rajsa: Tematski zbornik radova međunarodnog značaja*. Beograd, Kriminalističko-policijska akademija. 188-196. (М 33)

Парламентарна контрола система безбедности посматра се као суштински елемент поделе власти. Имајући у виду да су основе система безбедности и сигурности и контрола над њима су успостављене Уставом (2006), десет година касније ауторка посматра домашај и изазове ове контроле из перспективе основних функција парламента: законодавне, буџетске и контролне. У фокусу рада јесте улога Одбора за одбрану и међународне послове, и Одбора за контролу служби безбедности, као главних носиоца контроле. У контексту посматрања постојање ефикасне парламентарне контроле, може се рећи да постоји адекватан правни оквир, али се он, упоредо са културом безбедности и елиминисањем партијских интереса, мора и даље развијати.

22) Настић, М. (2017). Опште бирачко право у ери глобализације. У: Зборник сажетака /међународна научна конференција *Глобализација и право*, Ниш, 21-22. април 2017. Ниш: Центар за публикације. 20-21. (М 34)

Рад је саопштен на међународном научном скупу, који је одржан на Правном факултету у Нишу, и публикован је у Зборнику сажетака. У ери глобализације, принцип општег бирачког права може бити остварен уколико грађани који живе у иностранству имају право гласа на изборима, који се одржавају у земљи порекла. Гласање дијаспоре (екстерно гласање) ауторка посматра као начин да се обезбеди реализација бирачког права за све оне грађане који су привремено или трајно ван своје земље. У фокусу рада биће кључни елементи гласање дијаспоре на изборима који се одржавају у Србији: да ли је и под којим условима могуће гласање дијаспоре, каква је динамика ова партиципације, и каква је излазност, као и који су организационо-технички изазове приликом организовања овог гласања.

3.4. Учесће на конференцијама и научним скуповима

3.4.1. Учесће на конференцијама и научним скуповима пре избора у звање доцент

Др Маја Настић је до избора у звање доцент учествовала на следећим међународним и домаћим научним и стручним скуповима:

1). Међународна научна конференција *Изградња правног система Републике Србије*, саопштен рад: Право на непристрастан и независан суд у контексту решавања изборних спорова, Ниш, 18. мај 2007. године. Рад објављен у Зборнику радова Правног факултета у Нишу. 50/2017, стр. 171-188.

2). Копаоничка школа природног права, XX сусрет, *Право и слобода*, саопштен рад: Европски стандарди политичке представљености мањина, Копаоник, 13-17. децембар 2007. године. Рад објављен у часопису Правни живот 14/2007, стр. 717-729.

3). Копаоничка школа природног права, XXII сусрет, *Право и међународне интеграције*, саопштен рад: Улога Европског суда за људска права и домаћих уставних судова у заштити људских права, Копаоник, 13-17. децембар 2009. године. Рад објављен у часопису Правни живот 14/2009, стр. 933-948.

4). Научна конференција у организацији Правног факултета у Нишу *Право Републике Србије и право Европске уније - стање и перспективе*, саопштен рад: Уставноправни значај Европске конвенције у правном систему Републике Србије, Ниш, 19. мај 2009. године. Рад публикован у истоименом Зборнику радова (свеска 1), стр. 497-517.

5). Конференција о реформи изборног законодавства у организацији Националног Демократског института и Организације за безбедност и сарадњу, саопштен рад: Заштита изборног права, Београд, 22. март 2011. године. Рад објављен у Зборнику радова са Конференције, стр. 51-64.

6). Међународна научна конференција у организацији Правног факултета у Нишу *Екологија и право*, саопштен рад: Уставно регулисање права на здраву животну средину, Ниш, 18. мај 2011. године. Рад објављен у истоименом Зборнику радова (ур. П. Димитријевић, Н. Стојановић), стр. 209-224.

3.4.2. Учесће на конференцијама и научним скуповима након избора у звање доцент

Од избора у звање доцент др Маја Настић учествовала је на већем броју међународних и домаћих научних и стручних скупова. Тема реферата обрађена је у научним чланцима објављеним у посебним зборницима са одржаних скупова, који су приказани у тачки 3.3. овог Извештаја.

1). Међународни научни скуп одржан на Криминалистичко-полицијској академији *Дани Арчибалда Рајса*, саопштен рад: Parliamentary oversight of security system: the case of Serbia, Београд, 10-11. март, 2016. године. Рад је публикован у истоименом тематском Зборнику радова (стр. 188-196).

2). Међународни научни скуп у организацији Правног факултета у Нишу, *Legal, Social and Political Control in National, International and EU law*, саопштен рад: Judicial control over elections, Ниш, 19-20. мај 2016. Рад је публикован у истоименом тематском Зборнику радова са конференције (ур. М. Лазић, С. Кнежевић), (стр. 165-178).

3). Међународни научни скуп у организацији Правног факултета у Нишу, *Право у функцији заштите слабијег*, саопштен рад: Изборно право особа са инвалидитетом, Ниш, 18-19. мај 2015. Рад је публикован у Зборнику радова Правног факултета у Нишу, бр. 70/2015, стр. 137-155.

4). Научни скуп одржан на Институту за упоредно право, *Реформа изборног система у Србији*, саопштен рад: Допуштена ограничења у погледу остваривања општег бирачког права, Београд, 3. јул 2015. године. Рад је објављен у истоименом Зборнику радова са конференције (ур. Е. Шарчевић), стр. 169-198.

5). Научни стручни скуп одржана на Факултету за европске правно-политичке студије, *Шта је потребно мењати у српском Уставу*, саопштен рад: Статус међународних уговора у уставном систему Србије, Нови Сад, 20. мај. 2014. године. Рад је објављен у часопису Право и политика 2/2014, стр. 124-140.

6). Научни скуп одржан на Правном факултету у Београду *Устав Краљевине Србије од 1888-125 година од доношења*, саопштен рад: Правни положај посланика према Уставу Краљевине Србије од 1888., Београд, 23. децембар 2013. године. Рад је објављен у истоименом Зборнику радова са научног скупа (ур. В. Петров et al), стр. 201-215.

7). Међународна научна конференција *Религија, политика, право*, саопштен рад: Остваривање изборног права припадника националних мањина, Будва, 2-3. октобар 2015. Рад је објављен у истоименом Зборнику радова (ур. Ј. Ђирић, et al), стр. 571-586.

3.5. Цитираност радова

1) Настић, М. (2009). Улога Европског суда за људска права и домаћих уставних судова у заштити људских права. У: *Правни живот* (тематски број: Право и време), Београд, Удружење правника Србије, 14. 933-948

Цитирано у:

Симовић, Д. (2012). Уставна жалба-теоријскоправни оквир. *Анали Правног факултета у Београду*. 1. 203-223 (ф.н. 220)

Пајванчић, М (2011). Уставна заштита људских права, Нови Сад. (ф.н. 65)

2) Настић, М. (2011). Заштита изборног права. У: *Препоруке за измену изборног законодавства у Србији*, Београд: National Democratic Institute for International Affairs. 51-64.

Цитирано у:

Стојановић, Д. (2012). Изборни спорови у надлежности уставних судова. У: *Избори у домаћем и страном праву* (ур. В. Ђурић, О. Николић), Београд, 26-50 (ф.н. 35)

Јовичић, К. Плавшић Нешић, А (2012). Људска и изборна права. У: *Избори у домаћем и страном праву* (ур. В. Ђурић, О. Николић), 208-231 (ф.н. 220)

Јанићијевић, Д. Ранђеловић, Н. Вучетић, Д. (2014). Управно-судска заштита изборног права-са анализом праксе Управног суда. У: *Теме*, 3.

3) Настић, М. (2010). Превентивна контрола уставности-упоредна искуства и могућност примене у Уставу Србије. У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*. 12. 153-174

Цитирано у:

Бојанић, Б. (2013). Положај и надлежност Уставног суда Републике Србије. У: *Наука, безбедност, полиција*. 3. 141-150 (ф.н. 146)

4) Настић, М (2008). Усклађеност домаћег права са стандардима Европског суда за људска права. У: *Правни живот* (тематски број: Право и међународне интеграције). 14. 863-878

Цитирано у:

Пајванчић, М. (2011). Уставна заштита људских права. Нови Сад, 2011 (ф.н. 65)

Славнић, Љ: (2013). Право на заштиту здравља-скромни донети Устава Србије. У: *Право-теорија и пракса*. 1-3. 28-41.

5) Настић, М.(2012). Уставноправни основ примене Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у поступку пред националним уставним судовима (докторска дисертација), Правни факултет. Ниш.

Цитирано у:

Ђорац, С. (2016). Право на поштовање породичног живота као људско право (докторска дисертација). Крагујевац:Правни факултет, 2016. (ф.н. 11)

Голубовић, К. (2015). Европски стандарди правичности у управном законодавству и пракси. (докторска дисертација). Правни факултет Београд. (ф.н. 205)

6) Настић, М. (2015). Правни положај посланика према Уставу Краљевине Србије од 1888. године. У: *Устав Краљевине Србије од 1888-125 година од доношења* (зборник радова са научног скупа), (ур. Владан Петров et.al), Београд. Правни факултет. 201-215.

Цитирано у:

Бојанић, Б. (2016). Парламент у уставном развоју Србије (докторска дисертација). Косовска Митровица (ф.н. 153)

7) Nastić, M. (2015). ECHR and National Constitutional Courts. *Zbornik radova Pravnog fakulteta u Nišu*. Br. 71. 203–220.

Цитирано у:
Пејић, И. (2016). Парламентарна влада: могућности равнотеже у систему поделе власти. *Зборник радова Правног факултета у Нишу*. Бр. 73. 67-86. (ф.н. 8)

8) Настић, М. (2010). Принцип пропорционалности у пракси уставних судова и Европског суда за људска права. У: *Правни живот* (тематски број Право и простор), Београд: Удружење правника Србије. 12. 973-986.

Цитирано у:
Лончар, З. Вучетић, Д. (2013). Принцип сразмерности у европском и српском праву-управноправни аспекти. У: *Теме*. 4. 1617-1642.

Ђорђевић, С. (2012). Слобода изражавања медија у пракси Европског суда за људска права. У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*. 61.477-496.

IV ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ

4.1. Мишљење о резултатима научно-истраживачког рада

Др Маја Настић је, поред магистарске тезе и докторске дисертације, аутор монографије, као и научних и стручних радова који припадају ужој јавно-правној научној области, посебно подручју Уставног права. Потребан број публикованих радова припада научној категорији М24 и М51, па сходно томе у потпуности испуњавају услове предвиђене Правилником о условима, начину и поступку у звање наставника Правног факултета у Нишу.

Радови Маје Настић имају за предмет анализу и истраживање уставноправних питања у оквиру уже јавноправне научне области. Посебан предмет научног интересовања кандидаткиње чине избори и изборни системи, функционисање парламента, али и област људских права и њихове правне заштите. Кандидаткиња у својим радовима обрађује актуелну проблематику у наведеним областима. Садржина анализираних радова потврђује њено компетентно бављење истраживаним темама. Особеност њеног научног рада представља оригиналан приступ сложеној проблематици, са изграђеним правничким језиком и смислом за полемичко изражавање, које нуди научној јавности теоријски фундирану аргументацију. Квалитет објављених радова др Маје Настић, њено учешће на научним скуповима и у научно-истраживачким пројектима, представљају вредан допринос ужој јавно-правној научној области.

На основу свега наведеног, Комисија закључује да је кандидаткиња др Маја Настић, у потребној мери остварила мерљиве и значајне резултате у научно-истраживачком, стручном и професионалном смислу чл. 6. и 27. Правилника о условима, начину и поступку избора у звање наставника Правног факултета у Нишу и чл. 11. и чл. 13. Ближих критеријума за избора у звање наставника Универзитета у Нишу, те да по датим критеријумима испуњава све услове за избор у звање ванредни професор.

4.2. Мишљење о наставно-педагошком раду и ангажовању на унапређењу наставе на Правном факултету Универзитета у Нишу

Кандидаткиња др Маја Настић је током досадашњег анажовања на Правном факултету у Нишу, изводећи наставу и држећи консултације на предметима Уставно право, Људска права, Изборно право, Уставно судство, Парламентарно право, Уставна заштита људских права, стекла значајно педагошко искуство. Њен досадашњи ангажман показује отвореност у примени савремених наставних метода и изузетну комуникативност у односу са студентима.

Осим наведеног, др Маја Настић је учествовала и у другим активностима везаним за основну делатност Факултета, као што су организовање посета студената Народној скупштини и Уставном суду Србије и остваривање међународне и сарадње међу националним институцијама, учествовањем у реализацији научно-истраживачких пројеката. Др Маја Настић била је ментор приликом израде пет мастер радова и члан комисије за одбрану дванаест мастер радова.

Руковођење мастер радовима и чланство у комисијама за одбрану мастер радова
Одлукама Комисије за докторске и мастер студије Правног факултета у Нишу, Маја Настић је именована за ментора приликом израде следећих завршних мастер радова:

1. Младеновић Милица , Уставносудска заштита права на рад у Републици Србији, Бр. индекса: М034/15-О, Датум одбране рада: 24/04/2017,
2. Анђелковић Лука , Начело ограничења људских права, Бр. индекса: М016/15-О, Датум одбране рада: 22/11/2016,
3. Пешић Данило , Дејство одлука Уставног суда Србије у поступку по уставној жалби, Бр. индекса: М022/14-О, Датум одбране рада: 22/11/2016,
4. Ружић Стефан, Изборне јединице у већинским и пропорционалним изборима, Бр. индекса: М015/13, Датум одбране рада: 19/06/2015,
5. Живић Марко, Парламентарна контрола система безбедности, Бр. индекса: М066/13, Датум одбране рада: 03/11/2014.

Одлукама Комисије за докторске и мастер студије Правног факултета у Нишу, др Маја Настић именована је за члана Комисије приликом одбране следећих завршних мастер радова:

- Станковић Ивана, Јавноправна заштита података о личности;
- Станојевић Стеван, Управно-судска контрола одлука Комисије за заштиту конкуренције;
- Костић Данило, Правно регулисање заштите од злостављања на раду у Републици Србији;
- Станковић Александра, Радноправни аспект права на суђење у разумном року у Европској конвенцији за заштиту људских права и основних слобода и праву Србије,
- Ђелић Ђорђе, Радноправни положај запослених у органима локалне самоуправе, Пешић Марија, Пракса Европског суда за људска права која се односи на слободу изражавања,
- Арифовић Аљил, Престанак држављанства отпустом у праву Србије и у упоредном праву,
- Стаменковић Милена, Ропство и принудни рад у савременом свету,
- Миленковић Борислав, Право на азил,
- Милошевић Сашка, Градске општине,

- Перендић Невена, Уставна жалба као облик уставносудске заштите људских права,
- Крстић Јована, Функционални аспекти децентрализације.

Развоју научно наставног подмлатка на Факултету кандидаткиња је допринела као члан комисије за писање Извештаја за избор у звање једног сарадника ван радног односа-демонстратора за помоћ у настави на основним академским студијама и давањем препорука студентима за конкурисање за стипендије или мастер студије у иностранству.

С обзиром на допринос кандидаткиње у наставном раду, како са аспекта учешћа у настави, тако и са аспекта квалитета извођења наставе, као и ангажман на другим пословима у оквиру основне делатности Факултета, Комисија сматра да др Маја Настић испуњава услове за избор у звање ванредни професор прописане чл. 11. Ближих услова за избор у звање наставника Универзитета у Нишу и чл. 27. Правилника о условима, начину и поступку избора у звање наставника Правног факултета у Нишу.

4.3. Мишљење о доприносу академској и широј заједници

Ценећи испуњеност услова за избор у звање наставника у погледу доприноса академској и широј заједници, Комисија је разматрајући конкурсни материјал, констатовала да је од избора у звање доцент кандидаткиња дала допринос кроз следеће активности:

4.3.1. Подржавање ваннаставних академских активности студената

Одржала је предавање студентима мастер и докторских академских студија права дана 20. 03. 2017. године на Правном факултету у Нишу под називом „Стандарди, принципи и алати Европске уније у вези са развојем каријере истраживача”. Писала је препоруке студентима за конкурисање за стипендије и мастер студије у иностранству.

4.3.2. Учесће у наставним активностима које носе ЕСПБ.

Организовала је посете студената Народној скупштини и Уставном суду Републике Србије.

4.3.3. Учесће у раду тела факултета и Универзитета

Одлуком Савета Правног факултета бр. 01-01-155/7 од 04. 02. 2016. године изабрана је за продекана Правног факултета за мандатни период од три године.

У периоду од 2013. године до 2016. године била је научни секретар Центра за правна и друштвена истраживања Правног факултета у Нишу и члан Савета Правног факултета.

Одлуком Наставно-научног већа од 14. 11. 2013. изабрана је за члана Одбора за квалитет Правног факултета.

Члан је Већа Центра за унапређење квалитета на Универзитету у Нишу. Била је члан Комисије који је припремала акредитацију Факултета за обављање научно-истраживачке делатности током 2016. године.

4.3.4. Рецензирање радова

Рецензирала је приручник за обуку студената права укључених у рад Правне клинике под називом "Антидискриминационо право-прописи, пракса и стварност" аутора проф. др

Невене Петрушић, проф. др Горана Обрадовића, проф. др Небојше Раичевића, доц. др Душице Миладиновић Стефановић и др Анђелије Тасић.
Сарађивала је у часопису "Facta universitatis", у својству рецензента.

4.3.5. Организација националних и међународних научних конференција

Била је члан организационог одбора научних скупова „Контрола у унутрашњем, међународном и праву Европске уније“, „Глобализација и право“, „Право у функцији заштите слабијег“, које су одржане на Правном факултету у Нишу. Успешно је похађала и положила обуку из области: „Научене лекције FP7&СIP програма Европске комисије: кооперација, идеје, људи, капацитети и очекивања са хоризонта 2020“, „Info session about EU programmes and funds“, „Финансирање истраживачко развојних пројеката из средстава Европске уније“.

4.3.6. Учесће на националним конференцијама и скуповима

Учествовала је у радној конференцији „Србија у парламенту-простор за унапређење изборног система“, која је одржана 28.11.2016. године у Народној скупштини Републике Србије.

У ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР КАНДИДАТА

1. Комисија за припрему извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс за избор једног наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу јавноправну научну област на Правном факултету у Нишу констатује да кандидаткиња др Маја Настић:

-има докторат наука из области за коју се бира,

-има позитивну оцену наставног рада,

-да је у периоду од последњег избора, у својству ментора руководила израдом пет мастер радова и учествовала у комисијама за одбрану једанаест завршних радова на мастер академским студијама,

-има остварене резултате у развоју научно-наставног подмлатка на факултету,

-има објављену монографију из уже научне области за коју се бира,

-има најмање четири рада ранга М24, М51, М52, М53 и М44, од којих је више од два рада објављено у периоду након избора у претходно наставничко звање,

-има најмање четири рада саопштена на међународним или домаћим научним скуповима, у периоду од избора у претходно наставничко звање,

-има учешће у међународним и домаћим научним пројектима и

-има активности у бар три елемента у делу доприноса академској и широк друштвеној заједници.

2. Имајући у виду наведено, Комисија је једногласно усвојила следећи

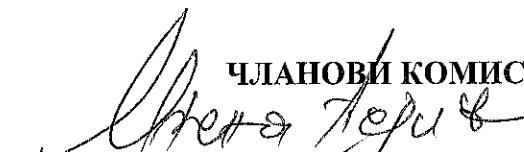
ПРЕДЛОГ

Кандидаткиња др Маја Настић, доцент на Правном факултету Универзитета у Нишу, испуњава све услове за избор у звање ванредни професор, у смислу чл. 64. Закона о високом образовању Републике Србије, чл. 27. Правилника о условима, начину и поступку избора у звање наставника Правног факултета у Нишу и чл. 14 Ближих критеријума за избор у звање наставника Универзитета у Нишу.

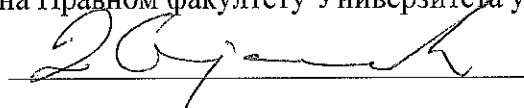
Комисија предлаже Изборном већу Правног факултета у Нишу да, у складу са чланом 48. ст.1. Правилника о условима, начину и поступку избора у звање наставника Правног факултета у Нишу донесе одлуку о утврђивању предлога за избор др Маје Настић у звање ванредни професор за ужу Јавно-правну научну област.

У Нишу, 10.07.2017.

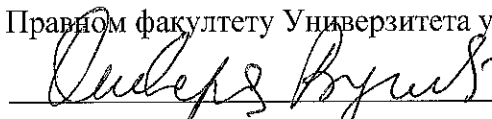
ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Проф. др Ирена Пејић,

Редовна професорка на Правном факултету Универзитета у Нишу

Проф. др Драган Стојановић,

Редовни професор на Правном факултету Универзитета у Нишу

Проф. др Оливера Вучић,

Редовна професорка на Правном факултету Универзитета у Београду.